

единъ отъ най-важнитѣ подбалкански гредове. Пътътъ е минавалъ покрай с. Кечидере и до високий връхъ Чумерна, прѣзъ Махмудбунаръ, въ посоката къмъ с. Дермендере. Околното население, знае още до днесъ този „старий Търновски път“ и показва калдаржменитѣ му слѣди на в. Чумерна. За пазяние на този пътъ сж служили крѣпоститѣ на Чумерна (Шишкинъ градъ или ^{или} Капляръ), Марковица (между с. Бела и Дермендере) и до с. Дермендере. Марковица е расположена на едно добро стратегично мѣсто и е било добрѣ запазено, както се вижда отъ остаткитѣ на зидовѣтѣ му. На истокъ отъ градището личатъ слѣдитѣ на едно старо заселище. На сѣверъ до с. Дермендере, на върховетѣ на балканътъ личатъ едвамъ уборенитѣ слѣди на друго едно бранище, отъ което има красивъ изгледъ къмъ югъ.

На „стариитъ Търновскій пътъ“ за с. Дианполе, намирало се е едно забѣлѣжително заселище на югъ отъ с. Дермендере, при южнитѣ поди на Балканътъ. Въ по-напрѣшнитѣ си изслѣдвания, бѣхме на мнѣние, че това заселище е тождественно съ сръдновековниятъ Стифаносъ. Заселището се простираше на югъ отъ селото къмъ лѣвийтъ брѣгъ на р. Тунджа, а отъ части къмъ дѣсниитъ брѣгъ на рѣката близо до топлитѣ минерални Сливенски води. Красивото мѣстоположение, изобилието на изворна вода, привличало за заселване йоще отъ паметивѣка; спорѣдъ една голѣма правена могила на югъ до селото и спорѣдъ намиранieto на римски монети, можемъ да заключимъ, че тѣзи мѣстность е била населена още въ тракийското и римското врѣме. Слѣди отъ стари здания се намиратъ при разораванieto на нивята и при раскопаванията; до днесъ още показватъ мѣстноститѣ на три „черквища“. Отъ вехтитѣ монети доста често се намиратъ византийски вдлѣбнати отъ XI до